

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

34. Relatione pagensium ad Regem directa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

tionabiliter usque nunc ubique in regno nostro possidere videtur, dum ejus instrumenta cremata esse cognovimus, per hunc præceptum plenius in Dei nomine circa cum suffultum atque confirmatum absque ullius inquietudine vel refragatione teneat & possideat, & suis posteris aut cui voluerit in Dei nomine ad possidendum relinquit. Quam verò auctoritatem perpetua temporibus valitaram propria manu subter robore decrevimus.

Relatio pagensis ad Regem directa.

XXXIV. Suggesto piissimo atque præcellentissimo Domino illo Regi, & Majorem domum illo, à servis vestris pagensis bus illis, quorum subscriptionibus vel signacula subitis tenentur inserta. Principaliatis vestrae circumspœcta clementia novit justa potentibus dignanter annuere & necessitatem patientibus subvenire clementer. Penè omnibus patet regionem nostram ab hostibus depopulatam esse, & domus multorum igne crematas, vel res ablatas; inter quos servus vester ille non modicum ibidem perperitus est damnum & de rebus suis dispendium, vel omnia instrumenta chartarum, quod ipse vel parentes sui habuerunt, tam quod ex munificientia Regum possedit, quamquod per venditionis, cessionis, donationis, commutationisque titulum habuit, una cum domo sua incendio concremata esse noscuntur. unde nostram parvitatem petuit, quod veraciter exinde cognovimus, per hanc notitiam suggestionis vestrae innoscere clementia, quod & facere servi vestri curavimus. Vestra pietas jubeat quod usque modo in regno vestro quietus possebit, circa eodem per vestro munere præceptum ut inantea valeat, dum sua perdiderit instrumenta, possidere quietus & securus. Nos servi vestri quod exinde veracius inscimus innoscere presumimus. Vestrum est necessitatem patientibus subvenire.

Confirmatio de omni corpore facultatis monasterij.

XXXV. Ille Rex illo Patricio atque omnibus agentibus. Rectum esse censemus ut petitionibus sacerdotum quæ ad profectum pertinent locorum sanctorum ad effectum Christo præfule perducamus. Igitur venerabilis vir ille illius sancti monasterij Abbas glorie regni nostri petuit ut dum ipse sanctus monasterius de conlatione parentum nostrorum Deo adjutore videtur esse construendum, nos omni corpo-

re facultatis ejus, tam quod antecessores Abbates ibidem laboraverunt, vel ille Dominus Abbas, qui ibidem fuisse dinoscitur, de re monasterij ibidem visus est augmentasse aut comparasse, quod ab ipso sancto loco moderno tempore possidetur, per nostrum deberemus generaliter confirmare præceptum, quod nos pro divino respectu vel mercedis nostræ augmentatione præstisit vestra non dubitet magnitudo. Etiam & privilegium ipsius monasterij, quod ex institutione sedis apostolicæ seu reliquorum Episcoporum viii sunt meruisse, & per auctoritatem Domini illius seu à reliquis successoribus parentibus nostris adumbratum fuisse dinoscitur, juxta quod etiam per priorem præceptionem nostram erga le perhibentes se munitum, pro perenni stabilitate decrevimus robore. Præcipientes ergo ut omnes facultates ipsius monasterij, quicquid aut regia conlatione, aut privatorum munere, vel antecessores Abbatis, seu & Domini lui ibidem est legaliter adquisitum aut comparatum, immo de quibusunque rebus recte adtractum, quodcumque dominatio ipsius sancti loci undique moderno tempore in villa-bus, domibus, mancipiis, vineis, silvis, pratis, pascuis, aut quibuslibet beneficiis cernitur cum aequitatis ordine possidere, per hanc auctoritatem suffultum, absque cuiuslibet inlicitis controversias, inibi tam præsentim quam futuro tempore Christo præfule proficiat in augmentum. Adientes ut & privilegium tam de Abbatis ingressu ipsa congregatio, postquam alius migraverit, ex le instituendo, quam & de reliqua omni quod per institutionem Pontificum de tempora illius usque nunc ipse monasterius habuit conceplum & usque haec tenus conservatum, vel per decepcionem Regum circa se firmatum, ita & in anteare, refecatas quarumcunque superflue inquietudines, sub eo ordine valeant in nostro sermone auxiliante Domino per tempora permanere. Et vos & successores vestri, ubi necessitas fuerit, in conditionibus ipsius monasterij justum faciat auxilium impartire, ut eis delectet pro salute nostra crebris exorare, & vobis ob hoc ad gratiam nostram debeat pertinere. Et ut hæc præceptio firma stabilitate subsistat, propria manu infra decrevimus robore.

Vt causas auctorum adsumendi suorum aliquis licentiam habeat.

XXXVI. Malorum necesse est tergiversationem regali coercere censura,

B b ij